

E-podatelna: EPOD-13653/2017, doručovna: PPCR-eObec-48222/17
Odesílatel: redakce@czechfighters.cz, 07.08.2017
Věc: poděkování

Dobrý den,

asi Vám mnoho lidí nepíše, obzvláště pochvalné dopisy, ale já to s radostí udělám. Máte totiž mezi sebou člověka, který má neuvěřitelné srdce, pro ostatní by se rozdal a to prostě stojí za uznání a obdiv. Za to, co dělá ho obdivuju nejen já, ale obrovská komunita fighterů a fanoušků. Teď ale k věci, co že ten Jaroslav Pokorný udělal.

Jardu jsem poznala před pár lety, kdy pořádal charitativní turnaje, jejichž výtěžek šel vždy na nějaké postižené dítě. Jarda sám vyrůstal v rodině s hendikepovanou sestrou a tak je mu pomoc ostatním blízká.

Před pár měsíci jsem se připojila k Nadačnímu fondu Šance onkoláčkům, pro který fotím kalendář a v němž spojuji fighterskou scénu s malými bojovníky, jejichž cílem je vyhrát ten nejdůležitější boj - boj o svůj život. Nechtěla jsem, aby se tisk kalendáře platil z peněz onkoláček a tak jsem se rozhodla poprosit lidi o pomoc. Mám web czechfighters a přes něj jsem oslovila svou velkou základnu fighterů a fanoušků a doufala jsem, že se objeví nějaký mecenáš, který tisk kalendáře uhradí. To se však nestalo a naopak začaly chodit peníze od obyčejných lidí. Někdo dal 100, někdo 500,... Zkrátka penízky postupně přibývaly a já začala věřit, že charitativní kalendář opravdu vytiskneme. Do cíle však bylo ještě hodně daleko. Po jednom galavečeru, za mnou přišel Jarda, přinesl mi velký obnos peněz na kalendář a řekl, že by chtěl pro ně udělat víc. Srdce mi zaplesalo, že na to nebudu sama a že i ostatním není lhostejná strašlivá cesta, kterou si ty děti procházejí. Slovo dalo slovo a za pár dní se Jarda spolu s týmovým parťákem Filipem Mackem, Patrikem Kinclem a jeho přítelkyní Pavlou nechali ostříhat od onkologicky nemocné Adélky. Fotografie zase obletěly ten náš facebookový svět a peníze na účet stále přibývaly. Kluci tak upozornili na nemocné děti bojující s rakovinou a mnoho lidí se zapojilo do další pomoci.

To ale nebylo všechno. Jardovi nestačí jedna akce a pak ticho. Ví, že je nutné neustále upozorňovat veřejnost a motivovat je k dalším akcím. Rozhodl se, že při svém dalším zápase na XFN nastoupí spolu s onkoláčkou. To byl trochu problém, jelikož děti v léčbě jsou náchylné na onemocnění a tak nemohou mezi tolik lidí. Podařilo se mi ale sehnat tři malé bojovníky a to Verunku která následkem léčby rakoviny je nyní na invalidním vozíku, malého Tonička který je po dvou transplantacích a také Matýšek, který rok a půl statečně bojoval s rakovinou, i když trumfy v rukou měla právě ona... S Matyáškem jsme dlouhé měsíce plánovali focení na kalendář, ale jeho zdravotní stav to bohužel nedovoloval a mnohokrát se termín rušil. My mu ale říkali, že si na něj rádi počkáme a ten den opravdu přišel na tomto galavečeru. Matyášek zvládl nejen focení v kleci, ale dokonce vydržel i na emotivní nástup s Jardou, při kterém ho obrovským potleskem povzbudila vyprodaná hala Královka. Byl to neskutečný zážitek a já jsem za něj všem moc vděčná. Víte, pro fightera, který se soustředí na svůj zápas a má najeté určité rituály, je strašně těžké, pokud je má porušit. Jarda má své nástupy vždy vyhecované a jsou pro něj strašně důležité k tomu, aby se dokázal zkoncentrovat na boj a vyhrát. Vzdát se svých rituálů před zápasem - to jen tak někdo nedokáže - resp za těch pár let, kdy jsem každý víkend na galavečeru v bezprostřední blízkosti fighterů, vám můžu říct, že by to nikdo nedokázal. Právě jediné vyrušení je vytrhne z koncentrace a oni díky tomu mohou prohrát a zkazit si tak léta budovanou kariéru... Jarda se toho ale bez mrknutí oka vzdal, aby upozornil na onkoláčky a pomohl tím vybrat tolik potřebné finance. Spolu s Matyášek ruku v ruce nakráčel do klece, kde vyhrál nad naším nejzkušenějším fighterem a po vyčerpávajícím boji do mikrofonu vyzval lidi k další pomoci. Po zápase se nesvalil do šatny, ale utřel se, vzal pokladničku a společně jsem obcházeli lidi a vybrali na mísě dalších 27000 pro onkoláčky. Obrovský dík a poklona patří nejen jemu, ale i všem malým bojovníkům s rakovinou, ale zejména Matyáškoví. Když jsem za ním o dva dny později byla v nemocnici, dělalo mu velký problém posunout se na postel, abych si k němu mohla lehnout. Nechápu, kde vzal tolik sil vůbec být na tom galavečeru a sejít do klece. On to ale dokázal. Chtěl upozornit na nemocné děti a přimět tak lidi k pomoci i přes svou obrovskou bolest. Byl rád, že tam mohl stát a splnil se mu tak jeden z jeho snů. Ten hlavní a to žít, jsme mu však dát nedokázali... Matyášek minulý týden podlehl své nemoci a ve věku pouhých 12 let opustil náš svět, naše srdce však neopustí nikdy. Právě spolu s Jardou dokázal strhnout obrovskou vlnu solidarity mezi fightery i fanoušky a za to jsem jim neskutečně vděčná a jsem na ně pyšná.

Víte, ještě před pár měsíci se zvažovalo, že se Nadační fond Šance onkoláčkům zruší, na účtu bylo tak málo peněz, že

pokryly potřebu jen pár nejdůležitějších nemocných dětí. Dnes právě hlavně díky Jardovi dokážeme vyřídit obrovské množství žádostí od rodin onkoláků a to je neuvěřitelný úspěch.

Doufám, že jste dočetli až do konce a viděli pohled na Vašeho zaměstnance z jiného, než pracovního úhlu. Je to skvělý fighter, ale hlavně člověk a já se neskutečně těším na jeho další zápasy, protože v pomoci potřebným bude i nadále pokračovat.

Přeji polici, aby měla více takových zaměstnanců...

S pozdravem

Lenka Bartáková

--

S pozdravem

Lenka Bartáková

tel.
redakce@czechfighters.cz

www.czechfighters.cz